

MARCOS NYE KALL

Av Zoila Rosa Trelles Araujo
(Basert på en sann historie)

Marco satt sammen med foreldrene sine på biskopens kontor. Han hadde nettopp gått fra Primær til Unge menn og nå ønsket biskopen å snakke med ham. Han var nervøs.

“Vi vil gjerne gi deg et kall, Marco. Ville du være villig til å virke som slekthistorisk konsulent?” spurte biskop Díaz.

Marco hevet øyenbrynene. “Hva gjør en slekthistorisk konsulent?” spurte han.

“Godt spørsmål,” sa biskopen og fortsatte: “De er et eksempel ved å utføre slekthistorie og tempelarbeid. Og de hjelper andre å gjøre sin slekthistorie også.”

“Greit,” sa Marco og nikket. Men han var fortsatt litt nervøs. Samtidig var han også litt begeistret og sa: “Jeg har ikke vært i tempelet ennå. Men jeg har gjort litt indeksering.”

“Ikke noe problem. Søster Sánchez har også et slekthistoriekall. Hun kan hjelpe deg å lære mer,” sa biskopen.

Noen uker senere hadde Marco en videosamtale med søster Sánchez. Hun var veldig hyggelig. Hun hjalp Marco å sette opp en konto på FamilySearch.org. Så lærte hun ham å finne slektstreet hans.

Marco likte å lære om familien sin. Han likte å se besteforeldrene og oldeforeldrene sine på slektstreet sitt. Søster Sánchez lærte ham å legge til bilder av familiemedlemmer. Han lærte også å legge til personer som ikke var på FamilySearch ennå.

En person Marco la til i FamilySearch, var hans tante, “tía” Mirna. Hun døde av kreft i fjor. Marco savnet henne veldig. Han savnet det muntre smilet hennes. Hans “tia” hadde alltid fått ham til å føle seg elsket.

Med “mamás” hjelp skrev Marco på datoen da “tía” Mirna ble født og datoen hun gikk bort. Han la til bilder av henne. Han skrev til og med noen minner om henne.

“Tía” Mirna hadde ikke blitt døpt. Men i tempelet kunne Marcos søster Lizerya bli døpt for henne. Så Marco og familien hans planla en tur til tempelet. Marco fant andre familiemedlemmer på FamilySearch som var døde for mange år siden. Han kunne også bli døpt for dem.

Nå som Marco visste mer om slekthistorie, gledet han seg til å hjelpe andre. Han bar sitt vitnesbyrd om slekthistorie på en aktivitet i Kirken. Og han inviterte andre ungdommer i menigheten til å bli med familien hans på tempeltur.

Endelig var tiden inne for Marcos første tempeltur. Marco gledet seg så! Det var spesielt å være der sammen med familien og de andre ungdommene.

Men mest av alt gledet Marco seg over at Lizerya kunne bli døpt for “tía” Mirna.

Etter at de hadde skiftet til hvite klær, så Marco “papi” og Lizerya gå ned i døpefonten. Marco følte seg varm innvendig da han så papi døpe søsteren hans for “tía” Mirna. “Mamá” tørket bort gleden.

Så var det Marcos’ tur. Han gikk ned i vannet for å bli døpt for andre familiemedlemmer.

Marco smilte. Han var glad for at han hadde prøvd noe nytt ved å gjøre slekthistorie. Det slekthistoriske kallet hadde tross alt vært fantastisk! ●
Denne historien fant sted i Peru.

DU KAN OGSÅ GJØRE SLEKTHISTORIE!

Her er noen forslag:

- Sett opp en konto på FamilySearch.org.
- Still familiemedlemmer spørsmål og skriv ned svarene deres slik at du husker dem.
- Se på familiebilder. Du kan lagre dem på Internett på FamilySearch.org/memories.
- Finn navn på forfedre og ta dem med til tempelet Du kan be mor, far, en leder eller slekthistorisk konsulent i menigheten om hjelp.